

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

XV. Divitiæ salutis Sapientia & Scientia: timor Domini ipse est thesaurus
ejus. Is. 33 v. 6.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

Deus potest, & reipsa hoc faciet. Tu quidem scelestissime in presenti vita nos perdis, sed Rex Mundi defunctos nos pro suis legibus in aeterna vita resurrectione suscitabit. 2. Mach. 7. v. 9. Quid igitur te moratur, quin vitam tuam, non dico, libentissime impendas homini Divino, sed etiam perdas, tanquam miles ipsius expositus, cujus jam dudum jacta est alea, dum ipsum perdere est invenire, imò nunquam invenitur magis, quam cum lætissime per-

ditur? Qui voluerit animam suam salvam facere, perdet eam, quia, quisquis sibi vivit, quantumvis studeat servare vitam, perdet eam, & fortè tantò citius perdet, quantò scrupulosius servare studet. Qui autem perderit animam suam propter me, inveniet eam, quia qui pro DEO est mortuus, in ipso actu perdendi vitam, eam invenit: perdidit caducam, invenit aeternam, Matth.

16. v. 25.

XV.

Divitia salutis Sapientia & Scientia: timor Domini ipse est thesaurus ejus. Il. 33 v. 6.

CONSIDERA, quemadmodum sunt divitia quaedam corporales, ita paciter esse spirituales. Corporales quò magis amantur, eò sunt possessoribus suis major occasio aeternum perdere animas, & ideo vocantur divitia perditionis. *Pecunia tua tecum sit in perditionem. Act. 8. v. 20.* Spirituales, quò magis amantur, eò major sunt possessoribus suis causa eas salvandi, unde etiam vocantur *Divitia salutis*. Prioribus proprium est, ut conservata nihil afferant boni, imò potiùs secum afferant omne malum, ob nimium studium conservandi, malum culpæ, & malum pœnæ. *Divitia conservata in malum Domini sui. Eccl. 5. v. 12.* & ideo sūt divitia perditionis. Posteriores hoc habent, quòd conservata secū afferant omne bonū, bonum Gratia & bonum

Gloria. & ideo sunt divitia salutis. Neque dicas ejusmodi bonum etiam illas posse afferre; quasi afferant, non afferunt conservata, sed expensa. & ideo quales ista sunt divitia, quæ solum tunc bene tibi faciunt, cum eas non amplius habes? Non ita spirituales. ista faciunt bene, cum eas habes. & quamvis ista in alios quoq; dispensari possint, ut corporales, dispensando non amittuntur, ut illa, sed potiùs acquiruntur magis, cum tantò fias ditior spiritu, quantò plus alijs largiris opes à DEO donatas, nunc rudem aliquem instruendo, nunc corrigendo iniquum, nunc consilio juvando accipitem, nunc afflictum consolando. Quis igitur crederet, prioras potiùs quàm posteriores tot habere sectatores? Ecce quanto studio, quantà con-

ten-

rentione quotidie laborent homines in cumulantibus opibus ad corpus pertinentibus? *Unus est, & secundum non habet non filium, non fratrem, & tamen laborare non cessat, nec satiantur oculi eius divitijs.* Eccl. 4. v. 8. Et ad eas cumulas, quæ ad animam pertinent, quis est, qui facile impendat vel dimidium ejus Audij atq; contentions? Tu interim memineris divitias corporales ab aliquo posse dono accipi, prout in hereditate contingit, at spirituales non sine labore obtinentur. *Egestatem operata est manus remissa, manus autem fortium divitias parat.* Prov. 10. v. 4.

2. Considera, quæ sint illæ divitiæ salutis hic appellatæ. sunt sapientia & scientia. Sapientia spectat ultimum finem nostrum, qui est Deus. Scientia spectat media, quæ ducunt ad finem tam excelsum. Ille igitur in terra veram sapientiam possidet, qui cognoscit, quis sit finis, ad quem conditus est, nec sibi finem statuit Gratiam magnatum, nec voluptatis illecebras, nec opes, nec honorem & gloriam, nec quidquam eorum idolorum, quæ mundus adorat. Ille veram habet scientiam, qui cognito fine etiam discernit, quæ sint media magis congrua, & propiora consecutioni finis. Atque ista sapientia & scientia vocantur *Divitiæ salutis*, quia istæ salutem tribuunt æternam. His sublati eâ excidisti. Scrutare intimos cordis tui recessus, & vide paulisper, an ibi tales sit invenire divitias, & si non sint, cura, ut sint, tum labore necessario ad eas parandas, tum continuo postulando à Deo; nam omne studium

tuum, labor omnis nihil proficiunt illis Deus benedicat. *Benedictio Domini divites facit.* Prov. 10. v. 12. Sed per precare Deum, ut det tibi Sapientiam & Scientiam, Sapientiam, ut sis solùm operari propter verum finem, Scientiam, ut scias etiam modum operandi.

3. Considera, quam parum potest esse divitem, si non habeas, ubi servas partas divitias. si finas exponi fortis, periculum est, ne uno die amittas, quæ vix annis integris cumulasti. *Proinde sicut Avarus habet thesaurum suum in hoc est, arcam illam, in qua plumbum eustoditum seris aurum repolita à cumularum, ita etiam suam habere debet Justus. Timor Domini est thesaurus ejus,* quia sanctum Deum is est, qui in ipso custodit Sapientiam & Scientiam, quæ sunt ejus divitiæ. Custodit ab hominibus, à dæmonibus, & cupiditatibus inordinatis. Custodit ab hominibus, quia, cum verum Deo magis displicere, quam hominibus, non permittit, ut isti eum à fine suo detorqueant, nec ut impediatur usu mediorem, quæ ad ejusmodi finem ducunt. *Melius est mihi absque spe incidere in manus vestras, quam perire in conspectu Domini.* Dan. 11. v. 32. II. Custodit à dæmonibus, quia, cum magis vereatur iram Dei, quam rabiem omnium suorum hostium infernalium, aures illico tentantibus occludit, quæ illum à fine suo velut abstrahere alliciendo facultatem. Concupiscibilem, ut amet bona caduca, & absterrendo Irascibilem, ne eum irige-

te applicet media ad ejus conservatio-
nem. *At ille respondit dicens, pramitti
se velle in infernum.* 2. Mach. 6. v. 23.
III. Custodit à Cupiditatibus inordi-
natis, quæ sunt Julto quasi fures do-
mestici, quia, cum vereatur Dei po-
tius, quam rerum suarum omnium fa-
cere jacturam, stat semper promptus
ad resistendum, quando vel fraude vel
vi eum conantur dispoliare. *Qui ti-*

*ment Dominum, inquirent, quæ bene-
placita sunt ei, non quæ sibi.* Eccl. 2. v.
19. Itaque ne fidas unquam omnibus,
quas possides, divitiis Sapientiæ & Sci-
entiæ, nisi in ejusmodi thesauro cu-
stodias. imò sicut majore opus est cu-
stodiâ his, qui plus habent, quod per-
dant, ita, qui plus sapientiæ & scien-
tiæ possidet, majore pariter opus ha-
bet Timore Dei.

XVI.

*Si non vigilaveris, veniam ad te tanquam fur, & nescies, quâ ho-
râ veniam ad te.* Apoc. 3. v. 3.

1. Considera, quàm bonus sit fur iste,
qui ad vigilandum hortatur. cer-
tè non cupit tibi supervenire improvi-
sò, aliàs ad dormiendum invitaret. ne
igitur mireris, qui loquitur hoc loco,
alius non est, quàm Christus tuus,
qui tantopere te amat, ut mala omnia
comminetur, ad faciendum tibi bene.
Nota proinde illum non dicere abso-
lutè; *Veniam ad te tanquam fur*, sed;
*si non vigilaveris, veniam ad te tan-
quam fur.* adeò, ut si malo tuo in mor-
te veniat improvvisus instar furis, tua
futura sit culpa, non ipsius. In hunc
finem ille te admonet, se venturum,
cum minimè expectas, ut eum semper
expectes.

2. Considera, cum insinuaverit
Dominus, nisi vigilaveris, in morte
venturum ad te occupandum instar
furis, hoc est, tempore, quo minimè
expectas, aut imaginari tibi possis: *si
non vigilaveris, veniam ad te tanquam*
R. P. Pauli Segneri Manna Anima.

fur. superfluum videri, quòd addat:
& nescies, quâ horâ veniam ad te. id
enim satis expressisse videtur, cum di-
xit: *veniam ad te tanquam fur.* sed fal-
leris, superfluum non est. Ratio est,
quia, licet ipse nocte concubiâ fortè
non advertas adventum furis ob som-
num, qui te tenet oppressum, fieri
poteat, ut pro te alij advertant, & ita in
tempore te excitent. Tunc *fur venit*
ad te tanquam fur, & dici tamen ne-
quit *te nescire, quâ horâ venit ad te*,
quia non deest, qui scire te faciat. at
in casu, de quo Dominus loquitur
hoc loco, non sic erit, quia ipse veniet
inexpectatus *tanquam fur*, & tamen
non erit, qui tibi significet, quando ad-
veniat: *& nescies, quâ horâ veniet ad*
te. fallat adventu suo non te solum, sed
omnes etiam medicos, qui tibi assi-
stunt, omnes notos, familiares, do-
mesticos, ut nemo dicere tibi possit:
Ecce furem. an ignoras, quàm multi
Eee ecc
casi